

претње успешно одбранили и Скадар. То су, међутим, биле последње победе Млечана и здружених албанских трупа. Јуна 1478. године – после двогодишње опсаде – пала је Круја. После следећи напад водио је сам Мехмед II. Јануара 1479. морао је да капитулира и Скадар. Мировним уговором од 25. априла 1479. године Венеција губи све своје поседе у Албанији све до Драча, те Албанија коначно постаје саставни део Османског царства.

Шта је турска владавина йроменила у животи Албанаца?

Турско освајање значило је крај релативно стидљивих покушаја Албанаца да у средњем веку створе државу. Због тога је готово петстогодишња турска владавина у албанској историографији била и остала забележена као лош период. Међутим, у оправданост овакве оцене се свакако може сумњати. Освајање Албаније од стране Турака по свом учинку никако се не може мерити са оним у Бугарској или Србији, јер су Турци тамо изазвали гашење високих средњовековних култура. У Албанији то није био случај. У средњем веку тамо није било ни црквене организације нити државне традиције, уметности или књижевности за које би се могло рећи да су албанске. Писарнице албанске властеле издавале су документа на грчком, латинском и српском, али не и на албанском. Албанци су у средњем веку били изложени утицајима грчке, ромејске и словенске културе, а са Турцима долази још један утицај који само потискује оне претходне.

Захваљујући чињеници да је велики део албанског становништва током векова примио ислам, Албанци су имали значајну улогу у историји Османског царства. У водећем војном, политичком и културном слоју Албанци су били заступљени у мери која никако није била сразмерна њиховој снази. Чак им је под турском влашћу омогућено и да знатно прошире област коју су насељавали. Из свега тога је јасно да турска владавина за Албанце – ако не узмемо у обзир период распада Османског царства – никако није имала негативан утицај. Албанска историја није прекинута турским освајањем да би